

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Crux Moysis & Aaronis: Num. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

crucigerorum agmen , brevi intuitu
spectandum , quasi per transennam
prætermittere studebimus.

C R U X

Justorum Moy sis & Aaronis

Fratrum : ac Mariæ Sororis.

Numer. 12. & seq.

MOyses Dux magnus Israëliti po-
puli ; Homo Dei Propheta simul & *Qualis
fuerit
Moy ses.*
Mundi doctor ; Deo inter mortales fa-
miliarissimus : de quo Deuter. cap. 34.
Sacra pagina testatur : non surrexit
ultrà Propheta in Israël sicut Moy ses ,
quem nosset Dominus facie ad faciem
in omnibus signis atque portentis : de-
prædicatur porrò Num. 12. Vir mitis-
simus super omnes homines , qui mo-
rabantur in terra ; & ab ipsomet Do-
mino extollitur hoc elogio : si quis fue-
rit inter vos Propheta Domini, in visi-
one apparebo ei, & per somnium loquar
ad illum : at nos talis servus meus Moy-
ses ; qui in omni domo mea fidelissimus
est ;

*Qualis
Aaron.*

est; ore enim ac l os loquor ei, palam, &
non per ænigmata & figuras, Deum vi-
det. Notate virum sanè incomparabi-
lem Aaron jussu divino Moyſi Fratris
conjugitur, Exod. 4. Sic disponente
Domino: Aaron Frater tuus levites, scio
quod eloquens sit: ecce ipse ingredie-
tur in occursum tuum, vidensque te
lætabitur corde: loquere ad eum & po-
ne verba mea in ore ejus, & ego ero in
ore tuo, & in ore illius, & ostendam
vobis quid agere debeatis: & ipse loqui-
tur pro te ad populum, & erit os tuum
tu autem eris ei, in illis quæ ad Deum
pertinent. Exodi 28. e. levatus Aaron
summum Sacerdotium, Sanctificatus
ministrat Domino. Notate Pontificem
maximum.

*Maria
inficitur
lepra.*

Maria horum Soror ob verbum mi-
nus consideratè propter uxorem Moy-
ſis Æthiopissam prolatum, corripitur
à Domino & percutitur leprâ, Num. 12.
Ecce in Maria apparuit caudens lepra,
quasi nix: cum respexisset eam Aaron
& vidisset perfusam leprâ, ait ad Moy-
ſem: obsecro ne fiat hæc quasi mortua
& ut abortivum, quod ejicitur: Ecce
jam

jam medium ejus carnis devoratum est leprâ. Clamavitq; Moyſes ad Dominum: Deus obſervo, ſana eam. Cui reſpondit Dominus: ſeparetur ſeptem diebus extrâ caſtra, & poſtea revocabitur: excluſa, eſt itaq; Mariâ extra caſtra ſeptem diebus: & populus non eſt motus de loco iſto, donec revocata eſt Maria. Nonne hoc affatim crucis dicemus eſſe, ſummis Populi Dicibus principibus viris? Non eſt ſatis Moyſes Num. XI. ob murmur populi eò deducitur calamitatum; ut alloquatur Dominum: cur afflixisti ſervum tuum? obſervo ut interficias me; ne tantis afficiar malis.

*Moyſes ſer-
vum tuum
bimortem
optat.*

In Aaroni trifti conſpectu Levit. X. binos ex filiis quia ignem alienum, quod eis præceptum non fuerat, obtulerant coram Domino, egreſſus à Domino ignis devoravit vivos: unde gemens Aaron inquiebat quomodo potui comedere mente lugubri? & nondû ſatis. Num. c. xx. Venerunt filii Iſrael & omnis multitudo in deſertû; mortuaq; eſt ibi Maria, & ſepulta in eodem loco. Cumq; indigeret aquâ populus; convenerunt adverſum moyſen & Aaron, & verſi in ſeditionem dixerunt: utinam perreſſemus

*Ignis ab-
ſumit fili-
os Aaron.*

*Mors
Maria
Murmur
Populi.*

H inter

inter Fratres nostros: cur adduxistis Ecclesiam Domini in solitudinem, ut & nos, & nostra jumenta moriamur? Ingressus Moyses & Aaron, dimissa multitudine, in tabernaculum fœderis: conuerunt proni in terram, clamaveruntque ad Dominum Domine Deus audi clamorem hujus populi, & aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ, ut satiati cesset murmuratio eorum. Locutusque est Dominus ad Moysen dicens, tolle virgam, & c. tulit igitur Moyses virgam, sicut præceperat ei, congregata multitudine, ante petram: dixitque eis; audite rebelles & increduli; num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere? cumque elevasset Moyses manum, percussit virga bis silicem; egressæ sunt aquæ largissimæ; ita ut populus biberet & jumenta. Quis amabo hic reperit vel minimum sive in Moysse, sive in Aaron delicti? Judicia Dei magna, abyssus multa. Aliter homines, aliter Deus judicat: dicit Dominus ad Moysen & Aaron; quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram Filiis Israël; non introducetis hos populos in terram, quam dabo eis: & utrique mors imperatur,

*Aqua ex
Petra.*

*Denegatur ingres-
sus in terram pro-
missionis
Moysi &
Aaroni.*

*Mors utri-
que indi-
citur.*

tur, & mox consequitur: quamprimum enim castra moverunt ex illo loco in montē Hor pergat (inquit Dominus) Aaron ad populos suos: deducitur à Moysē coram omni multitudine in montem: spoliatur vestibus, eisque induitur Eleazar filius ejus, colligitur & moritur in montis supercilio. Promota sunt porrò castra ad montem Nebo Deuter. 33. locutusque est Dominus ad Moysen, ascende, & morere in monte: jungeris populis tuis: è contra videbis promissionis terram; & non ingredieris in eam. Ascendit ergo Moyses jam centum & viginti annorum super montem Nebo, non calligavit oculus ejus; nec dentes illius moti sunt; sed monstrante Domino lustravit oculis promissionis terram; eoque jubente mortuus est, qui & sepelivit eum: & non cognovit homo sepulchrum ejus, usq; in præsentem diem.

Mors Aaronis.

Mors Moysis.

Deum immortalem! quam paras inexpectata mortalibus fata! annis ferme quadraginta, per mille tædia, permolestaque incommoda contenderant hi primi Duces ad promissionis terram; jamque propinqui, illam oculis attingere poterant, at pede

Ratioci-
natio ex
his gestis.

premere prohibebantur: eaq; unquam
potiundi spes eis omnis, una cum vita
præscindebatur. Cum hi viri Principes,
tanti Dei servi, in pœnam cujus huma-
na imbecillitas culpam vix aut ne vix
quidem ullam cognoscere potuit, à ter-
râ promissionis excludantur, nos, quo-
rum manifesta prostant delicta quam-
plurima, ità rigide judicandi, quam ade-
undæ aliquando cœlestis hæreditatis
spem aut concipere, aut alere poterim-
us? Adorantes proindè justissima
sensa tua Domine, deprecamur humili-
mè ne intres nobis cum in iudicium ta-
le tuum.

C R U X

Justi Tobia.

Libro ejus.

Celebris justitiâ Tobias; qua vis in for-
tuna memor Domini ex toto corde
suo, veritatis viam nunquã deseruit. Fili-
um suum ab infantia timere Deum do-
cuit & abstinere ab omni peccato. Ope-
ribus Caritatis ac misericordiæ diu no-
ctuque jugiter intentus, dividebat uni-
cuique prout poterat, de facultatibus
suis: esurientes alebat, nudisq; vestimen-